

opgaver til regionerne og så have taget den nødvendige diskussion derfra.

Det her lovforslag tager udgangspunkt i nærhedsprincippet, vil nogle kalde det, med overflytning af næsten alle de i naturbeskyttelsesloven nævnte amtslige opgaver til kommunerne. Men nærhedsprincippet er altså ikke altid bedre end armslængdeprincippet og slet ikke i det her tilfælde.

Danmarks Naturfredningsforenings undersøgelse fra maj 2004 fra Nordjylland og 27 kommuners indsigelse mod den amtslige regionplan understreger klart, at der er en yderst realistisk risiko i forbindelse med armslængdeprincippet.

Endvidere kan også nævnes kommunernes ansøgninger om flere sommerhuse her fra 2004, hvor der i 70 pct. af tilfældene ses stort på beliggenhedskrav, byggelinjer, § 3-områder, fredede områder m.m.

Fra Naturklagenævnets praksis ses striber af omgørelser af kommunernes tilladelser til byggeri i det åbne land, tilladelser, der er i strid med beskyttelsesinteresserne for natur og miljø.

Det tilsiger en styrkelse af armslængdeprincippet og ikke en svækkelse, som den nuværende aftale medfører.

I Socialdemokratiet ser vi § 3-beskyttede arealer som en af taberne i det her lovforslag. § 3-områder er en stor del af de danske naturperler og udgør i dag ca. 9 pct. af Danmarks areal. I dag sidder der 65-70 medarbejdere samlet i amterne og administrerer, udpeger osv. de her vigtige naturområder. Her er tale om særlig botanisk ekspertise, der skal udøves ved besigtigelse på de enkelte lokaliteter. For eftertiden vil de her opgaver samt medarbejderne være spredt ud til næsten 100 kommuner. Det kan kun give forøget administration, ringere fagligt miljø og i sidste ende et ringere beskyttelsesniveau.

Det, der er specielt ved det her lovforslag, er, at i bemærkningerne til lovforslaget står der da også direkte, at der er tale om opgaver, der kræver specialiseret faglig indsigt, som har afgørende betydning for naturbeskyttelsen i Danmark.

Det står helt præcis med de ord, jeg lige har nævnt. Derfor virker det dybt underligt, at netop de her opgaver som § 3-naturtyper, beskyttelseslinje ved søer, åer og skove, fortidsminder, adgang m.m., hvor regeringen selv i lovforslaget og i bemærkningerne til lovforslaget siger, at det er specialiserede opgaver, nu skal administreres af opsplittede faglige miljøer, nemlig fra de 13 amter til de 100 kommuner.

Det virker meget selvmodsigende, at regeringen mener, at det samme krav om betydelig faglig ekspertise og ensrettet praksis berettiger en regional forvaltning af jordforurening af råstof, men ikke på natur og vand og slet ikke, kan man forstå, på naturbeskyttelsesområdet. Det står endda klart i lovforslagets bemærkninger, at der i betydeligt omfang er tale om opgaver, der kræver specialiseret faglig indsigt, som har afgørende betydning for naturbeskyttelsen i Danmark. Det argument har man brugt til at flytte andre ting til regionerne, men det vil man åbenbart ikke med naturbeskyttelsesloven. Det skal vi beklage.

Det bliver også kommunerne, der i fremtiden skal iværksætte de foranstaltninger, som fremgår af Natura 2000-planen. Det vil sige, at det er de foranstaltninger, hvor man skal undgå forringelse af naturtype, undgå forstyrrelse af forskellige arter og sikre eller genoprette naturtyperne eller arternes bevaringsstatus. Den erfaring og en viden om de mange naturtyper kan ikke ske i de ca. 100 kommuner, da der er et stort antal naturtyper, der kræver specialiseret pleje, som der også står i bemærkningerne.

Socialdemokratiet ser det her lovforslag som et klart tilbageskridt i dansk naturbeskyttelse, og vi vil stemme imod forslaget i dets nuværende form, men vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet gøre alt, hvad vi kan, for at skubbe eller trække. Vi er parate til, hvad det skal være for at få det her i den rigtige retning, sådan at der kommer flere opgaver til regionerne eller subsidiært til staten.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre til den næste ordfører. Det er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 19.35

Jørn Dohrmann (DF):

Vi kan jo høre, at det enten er en bekymret eller en sur hr. Torben Hansen, der står og siger, at det er ikke godt nok, men hvad er det egentlig, Socialdemokratiet selv vil? Det får vi aldrig nogen sinde et konkret svar på.

Vi mener, at det her er en af de opgaver, som vi selvfølgelig ser meget alvorligt på, når vi skal til at lave den her naturbeskyttelse. Amterne har netop været et af de steder, hvor man har gjort en indsats for naturen. Den bliver nu overtaget af og overdraget mere til kommunerne – de kan selvfølgelig også løse denne her opgave, ingen